

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton: 1-2. - 1928

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg, 1926-29, s. 266. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500967056704/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

meglas er udrundet, vi ere egentlig meget mindre egennyttige end De, thi vi begjere dog ikke Noget, der gaar ud over vort eget Liv.«

»Jeg begjærer kun det, som en indvortes Stemme siger mig, at jeg er kaldet til,« svarede Fulton, »og selv om mit Navn aldrig skal nævnes, saa vil jeg dog være tilfreds, naar dette Maal er naaet. Og hermed vil jeg sige Dem mit Farvel; thi paa mig er dog Deres Viisdom spildt, og den Lykke, De anpriser, falder aldeles ikke i min Smag.«

»Ja, det har jeg vel forudseet,« svarede Advokaten med et sarkastisk Smil, der meddelte sig til alle hans Ansigtsmuskler. »De vil da rimeligviis, naar De nu har løst Deres Opgave, hvad Dampskibene angaaer, tage fat paa et *perpetuum mobile*, paa Cirkelens Qvadratur, eller paa andre slige Sager, der alt i Aarhundreder have ventet paa den Aand, der skulde bringe dem istand.«

»Derpaa har jeg intet at svare,« sagde Fulton, hvorefter han greb sin Hat og gik sin Vei.

»Nu skal han idetmindste ikke klage over, at jeg har dulgt Sandheden for ham,« sagde Advokaten, da Fulton var gaaet, »og jeg har givet ham gode Raad ovenikjøbet; men det kunde jeg da gjøre uden Risiko; thi om Du støder en Nar i en Morter, heder det jo, saa bliver han dog ikke anderledes.«

Af Alt, hvad Advokaten havde sagt, var der intet, der rystede Fulton mere end Fortællingen om hiin Mand, der, netop fordi han var ilet saalangt forud for sin Tid, og fordi han havde ariet en Opdagelse, der gik ud over dens Fatteevne, var bleven indespærret og behandlet som Vanvittig. Denne